

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งผู้วิจัย ได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ตลอดจนเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาปัญหาของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ปกครองนักเรียนที่มี เพศ อายุ อาชีพ และวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่ม

เครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4
แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ปีที่ 1 – ปีที่ 6) โรงเรียนในสังกัดกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,027 คน จาก 14 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1-ป.6) โรงเรียนในสังกัดกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ในปีการศึกษา 2555 ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Kreajcie & Morgan, 1970) แล้วกำหนดชั้นภูมิตามสถานศึกษาและกำหนดสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากรายชื่อนักเรียนของแต่ละสถานศึกษาซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 322 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยทำการสอบถามผู้ปกครองนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ วุฒิศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่ง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) และ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ

นบพิตา โดยมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาฝากไปแก่นักเรียนให้ผู้ปกครองในแต่ละห้องจากการสุ่มตัวอย่าง และกำหนดนัดหมายการเก็บแบบสอบถาม และทำการตรวจทานความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทุกฉบับ จำนวน 322 ฉบับ จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์และประมวลค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นเลือกตอบใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อและรายด้าน นำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ตอนที่ 3 หาค่าการทดสอบที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามเพศ ตอนที่ 4 หาค่าทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำแนกตามอายุ อาชีพ และวุฒิการศึกษา ถ้ามีความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่าง รายคู่โดยวิธี Scheffe's ตอนที่ 5 วิเคราะห์สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 ของแบบสอบถามตอนที่ 3

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมาคือ ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) และด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อ มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และวุฒิการศึกษา

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา รายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's จากผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยค่าสถิติ Scheffe's พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ระหว่างผู้ปกครองที่มีอายุ 30 – 40 ปี กับอายุไม่เกิน 30 ปี ระหว่างผู้ปกครองที่มีอายุ 30 – 40 ปีกับอายุ 40ปีขึ้นไป – 50 ปีและอายุ 50 ปีขึ้นไป และระหว่างผู้ปกครองที่มีอายุ 40ปีขึ้นไป – 50 กับอายุ 50 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตามอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ระหว่างผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างกับผู้ปกครองที่มีอาชีพราชการ และระหว่างผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการกับผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร นอกนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี

Scheffe's พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ระหว่างผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไปกับผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาประถมศึกษา วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น และวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีประเด็นที่ได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมา คือ ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) และด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อ มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล เฟื่องแจ่ม (2544) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สระบัว (2546) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัชนาท ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงาน ด้านปัจจัยของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และการให้ความช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง การให้ ความสำคัญในการให้ครูที่ปรึกษามีการประชุมแลกเปลี่ยน ความรู้ความเข้าใจและดำเนินการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โรงเรียนมีการปฏิบัติด้านกระบวนการดำเนินงานของ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง การให้ความสำคัญในด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหาส่วนตัวของนักเรียน โดยการให้มีการจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียน ช้าหรือเรียนอ่อน โรงเรียนมีการปฏิบัติด้านผลผลิตของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ

ปานกลาง และควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปรับปรุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยและการเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การจัดการและการแก้ปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิราภรณ์ คำศิลา (2552) ได้วิจัยสภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เช่นเดียวกับ ผลงานการวิจัยของ จารูวรรณ รัตนมาลี (2547) ที่วิจัยสภาพและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่าสภาพการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพงศ์ พุฒยชาติรัตน์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อและด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชระ จันทรัตน์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 3 พบว่า (1) ความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีความตระหนักต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2) ประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3) ประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (4) ปัญหาเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สำคัญ ได้แก่ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการ

เมื่อพิจารณาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 เป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิราภรณ์ คำศิลา (2552) ได้วิจัยสภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบของตนเอง ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ มัลลิกา ศรีวิสุทธิ (2547) วิจัยเรื่อง การศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่าไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูล ไม่มีเวลาศึกษาข้อมูล เครื่องมือหรือวิธีการรู้จักนักเรียนไม่ชัดเจน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรือ วิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนในการให้ข้อมูล และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาเดิมและครูผู้สอนวิชาต่างๆ ในการให้ข้อมูล ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าครู ส่วนใหญ่มีงานสอนที่ต้องรับผิดชอบมาก จำนวนนักเรียนมากเกินไปทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง และการให้ข้อมูลของผู้ปกครองและนักเรียนและครูอาจจะเกิดจากการที่ไม่ไว้ใจกัน ดังนั้นในการแก้ปัญหาควรจะมีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนและคณะครู ควรมีการจัดประชุม เพื่อให้ทราบถึงปัญหาเพื่อหาทางแก้ไข วางมาตรการ ตั้งเกณฑ์ในการแก้ปัญหาโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและควรมีเจ้าหน้าที่ประสานงานอย่างต่อเนื่อง อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่เข้าใจถึง บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง และไม่มีความรู้เรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2) ด้านการคัดกรองนักเรียนพบว่า ทักษะของผู้ปกครองในภาพรวม มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา สินทิ (2547) วิจัยเรื่องสภาพการปฏิบัติตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีเวลาในการวิเคราะห์ข้อมูล ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนและแบบรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ไม่ชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การสร้างเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนมีหลากหลาย ทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาและขยายความของมาตรฐานในการคัดกรองไม่ละเอียด ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาควรที่จะมีการตั้งเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน โดยใช้การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม การรายงานและสรุปแบบคัดกรองควรมีแบบรายงานโดยเฉพาะและบันทึกเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกในการติดตามช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้เพราะเป็นกิจกรรมที่ครูจะต้องปฏิบัติและมีการประสานงานกันระหว่างครูกับชุมชน

3) ด้านการส่งเสริมนักเรียนพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิฑูร วรชัยแหวน (2549) ได้วิจัยเรื่อง ได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนหันคารายณ์รังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยนาท จากการศึกษาพบว่างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ยังไม่หลากหลาย การจัดกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจัดกิจกรรมอบรมประจำสัปดาห์และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษยังไม่หลากหลาย

4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา สินที (2547) วิจัยเรื่องสภาพการปฏิบัติตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารและครูในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าจำนวนนักเรียนมากทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนในการจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูขาดความรู้และทักษะในการให้การปรึกษา ขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา ขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดความเข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า งานสอนของครูมีมาก จำนวนเด็กมากเกินไปทำให้ดูแลไม่ทั่วถึงขาดคู่มือจัดกิจกรรม แนวทางแก้ไขควรจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหา ประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

5) ด้านการส่งต่อพบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิฑูร วรย์แหวน (2549) ได้วิจัยเรื่องได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนหัตถการราษฎร์ศฤง์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท พบว่าการประสานงานและบันทึกการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง การประสานงานและบันทึกการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง และการติดตามการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ รจนา สินที (2547) วิจัยเรื่องสภาพการปฏิบัติตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารและครูในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าไม่มีเวลาในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนในการส่งต่อในการ แก้ไขปัญหา ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ปัญหาส่วนใหญ่ครูประจำชั้นได้แก้ไขปัญหาและคิดว่าไม่น่าจะเป็นปัญหาที่จะต้องส่งต่อจึงไม่มีการติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอก ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาควรที่จะประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและควรมีการบันทึกการส่งต่อเป็นระยะๆ และต่อเนื่องเพื่อสะดวกในการติดตามผลการส่งต่อ

อาจสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพพนบพิดา สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จะต้องมีการสร้างความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้กับผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนได้เห็นถึงความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลอดจากสารเสพติด เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง พัฒนาคตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และ บูรณาการตามความเหมาะสมของผู้เรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และวุฒิการศึกษา พบว่าความแตกต่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 มีระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับรายด้านพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการส่งเสริมนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล เพ็งแจ่ม (2544) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน อาชีพต่างกันและเป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด กระจกภาพ (2550) ได้ศึกษาการดำเนินงาน ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่ปรึกษาของโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) มีความคิดเห็นว่าได้ดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน พบว่าครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งรายด้านและภาพรวมของการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน 2) นักเรียนของโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) มีความคิดเห็นว่าได้ครูที่ปรึกษามีการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศพบว่าไม่แตกต่างกัน พิจารณาตามช่วงชั้นที่เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ครูที่ปรึกษาและนักเรียนของโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) ทั้งรายด้าน 5 ด้าน และในภาพรวมไม่แตกต่างกัน 4) ครูที่ปรึกษาของโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) มีความเห็นว่าปัญหาในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 1.97$) และเสนอแนวทางการแก้ปัญหาในการดำเนินงานและการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดโพธิ์ผั๊กไห้ (เวชพันธุอนุสรณ์) ด้านการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนงานในการบริหาร ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เป็นนโยบายหลักของโรงเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีระบบข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน มีการประสานงานพบปะผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านทุกคน ด้านการคัดกรองนักเรียนควรมีการปรับเกณฑ์การคัดกรองในแต่ละปี และควรมีการใช้ข้อมูลอื่นๆ ประกอบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรมีโครงการ และงบประมาณรองรับกิจกรรมต่างๆ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรมีการประสานสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น และประสานงานกับระบบเครือข่ายผู้ปกครอง ส่วนด้านการดำเนินงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณ มีการประสานงานกันระหว่าง ครูที่ปรึกษาและระบบเครือข่ายผู้ปกครอง

อย่างไรก็ตามประสิทธิผลขององค์กรขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย วิธีการก็คือ การสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วม การให้บุคคลมีส่วนร่วมในองค์กรนั้น บุคคลจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ หรือปฏิบัติการต่างๆ ขององค์กร การที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมต่างๆ ย่อมทำให้บุคคลมีความผูกพันต่อกิจกรรมนั้นและมีความผูกพันกับองค์กรในที่สุด ซึ่งทำให้เห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมทำให้เกิดความเกี่ยวข้องและการมีความเกี่ยวข้องก่อให้เกิดความผูกพัน

ดังนั้น โรงเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการของสังคม หรือชุมชน จึงทำให้ชุมชนมีความพอใจในโรงเรียน มีความเชื่อถือ ศรัทธา ในโรงเรียน ในการจัดการศึกษานั้นประชาชนหรือชุมชนจะต้องเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการจัดการ ในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนที่มีขึ้น

3. สภาพปัญหาในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนไม่ได้ประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ ศรีจักร (2551) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงราย พบว่าปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือผู้ปกครองยังไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเท่าที่ควร หรืออาจจะไม่เข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนจึงควรส่งเสริมและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียน เพื่อร่วมกันหาแนวทางส่งเสริมนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มพิเศษและกลุ่มปกติ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาสำหรับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา เพื่อให้การดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนประสบผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายผลนั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะ 3 ประการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ อำเภอ นบพิตา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อบุคคลหน่วยงาน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาดังนี้

1) ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาคควรมีบทบาทเสนอแนะ

และหาแนวทางร่วมกันดำเนินงานทุกชั้นตอนให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) ผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในแต่ละด้านมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ ให้มากขึ้น โดยใช้วิธีการต่างๆที่น่าสนใจ เช่นการจัดตั้งโครงการร่วมแรงร่วมใจของพ่อแม่ผู้ปกครองไปสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น

3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรส่งเสริมทุกด้านอย่างต่อเนื่องดังนี้

3.1) ควรเปิดโอกาสให้บุคคลระดับต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงาน ประสานงาน เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในทุกด้าน

3.2) ควรมุ่งพัฒนา สร้างทัศนคติ ในการมีส่วนร่วม การรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น การยอมรับการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ อำเภอหนองพิทา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ในระดับชุมชน เช่นกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2) ในระดับโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและบุคลากรภายในโรงเรียน ควรจัดประชุมสัมมนา เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ร่วมศึกษาดูงานร่วมกับผู้นำท้องถิ่น ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน เพื่อหาแนวทางการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ อำเภอหนองพิทา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ควรขยายขอบเขตการศึกษาค้นคว้าให้กว้างในระดับกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2) ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

3) ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ควบคู่กับเชิงปริมาณเพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น